

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 28 czerwca 2024 r.

D/KA.NR.8361.42.2024

ZPO

Barbara Zmyślona
Transport Towarowy i Handel
Janków Zalesny 41
63-440 Raszków

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 13 ust. 12 w związku z art. 13 ust. 13 i 14 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 507), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę: Barbarę Zmyślona, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Zmyślona Barbara Transport Towarowy i Handel, Janków Zalesny 41, 63-440 Raszków, NIP 6221474627 (miejsce kontroli: ul. Zdunowska 119, 63-700 Krotoszyn), karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł, (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy, tj. poprzez niesporządzanie i nieprzekazywanie nabywcy informacji o kraju pochodzenia węgla groszek plus – nazwa handlowa ekogroszek, a także o:

- 1) dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) regionie wydobywania węgla i dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 3) dacie nabycia od kopalni, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska.

Zgodnie z art. 13 ust. 12 ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy. Kara nakładana jest w wysokości określonej w art. 13 ust. 13 ustawy.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W trakcie kontroli nr D/KA.NR.8361.42.2024 przeprowadzonej dnia 7 marca 2024 r. u przedsiębiorcy Barbary Zmyślonej, działającej pod firmą: Zmyślona Barbara Transport Towarowy i Handel, Janków Zalesny 41, 63-440 Raszków, (miejsce kontroli: ul. Zdunowska 119, 63-700 Krotoszyn), inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca - jako podmiot dokonujący obrotu węglem - nie czyni zadość obowiązkowi informacyjnym, wynikającym z treści ustawy. Ustalono, że przedsiębiorca wystawia oświadczenia o pochodzeniu węgla groszek plus – nazwa handlowa ekogroszek - wyłącznie do faktur sprzedaży, natomiast nie wystawia oświadczeń o pochodzeniu węgla do paragonów sprzedaży.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy *przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem, przez co rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany sporządzić i przekazać nabywcy informację o kraju pochodzenia węgla, a także:*

- 1) dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) regionie wydobycia węgla i dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 3) dacie nabycia od kopalni, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska.

Jak stanowi art. 13 ust. 3 ustawy *informację, o której mowa w ust. 2, sporządza się w formie oświadczenia, do którego mogą zostać dołączone kopie dokumentów potwierdzających prawdziwość zawartych w oświadczeniu danych dotyczących węgla.*

Zgodnie z art. 13 ust. 4 ustawy *oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.*

Jak stanowi art. 13 ust. 5 ustawy *oświadczenie zawiera:*

- 1) numer identyfikacyjny oświadczenia, nadany przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy składającego oświadczenie, jego siedziby i adresu oraz adresu punktu sprzedaży węgla, jeśli jest inny niż adres siedziby przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego oświadczenie oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) oznaczenie faktury wystawionej przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie obejmującej węgiel, którego dotyczy oświadczenie;
- 5) określenie kraju pochodzenia węgla;
- 6) określenie daty wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 7) określenie regionu wydobycia węgla, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 8) datę nabycia od kopalni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska;
- 9) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
- 10) podpis przedsiębiorcy składającego oświadczenie albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania.

Pismem z dnia 14 maja 2024 r. (doręczonym w dniu 15 maja 2024 r.) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia w drodze decyzji kary pieniężnej, zgodnie z dyspozycją art. 13 ust. 12 ustawy z tytułu niewykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy, z uwagi na niesporządzenie i nieprzekazywanie nabywcy informacji o kraju pochodzenia węgla, a także o:

- 1) dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) regionie wydobywania węgla i dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 3) dacie nabycia od kopalni, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska

i poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Jednocześnie organ zwrócił się do strony o przedłożenie informacji o wielkości obrotów osiągniętych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2023 r.). Strona nie przedstawiła stanowiska w sprawie natomiast przedłożyła informacje dotyczące obrotów w pismach z dnia 17 maja 2024 r. oraz z dnia 3 czerwca 2024 r.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.*

Organ stwierdził, że w tym przypadku, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Strona nie przedstawiła dowodów zaprzestania naruszania prawa. Ponadto okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowana nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 13 ust. 2 ustawy w okresie od 16 kwietnia 2022 r. do 7 marca 2024 r.. W tym zakresie strona pozbawiła konsumentów informacji o pochodzeniu węgla oraz nie wykonała istotnych obowiązków związanych z realizacją celów ustawy, w szczególności dotyczących bezpieczeństwa narodowego związanego z zakazem importu określonych towarów. Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze, a także nie zaprzestała naruszania prawa.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, przyjmując za cel nadrzędny stan zgodności z przepisami prawa, uznał za uzasadnione zastosowanie przepisu art. 189f § 2 pkt 1 Kpa, w związku z czym postanowieniem z dnia 24 maja 2024 r. (doręczonym 28 maja 2024 r.) wezwał stronę, do przedstawienia wszelkich dowodów wykazujących usunięcie naruszeń prawa w zakresie stwierdzonym w toku kontroli, tj. dowodów potwierdzających sporządzenie i przekazanie nabywcom informacji o pochodzeniu węgla zgodnie z wymaganiami art. 13 ust.2 – 5 ustawy, w szczególności przez sporządzenie stosownych informacji o kraju pochodzenia węgla oraz przekazanie ich nabywcom (do transakcji sprzedaży węgla na podstawie paragonów sprzedaży paliwa stałego groszek plus, nazwa handlowa ekogroszek, wystawionych w okresie od 16 kwietnia 2022 r. do 7 marca 2024 r.) i wyznaczył stronie termin 14 dni od dnia otrzymania postanowienia na wykonanie ww. czynności, wskazując, iż postępowanie prowadzone przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pod znakiem D/KA.NR.8361.42.2024 zostanie zakończone wydaniem decyzji do dnia 28 czerwca 2024 r.

Strona w dniu 13 czerwca 2024 r. przedłożyła sporządzone i doręczone nabywcom oświadczenia o pochodzeniu węgla wraz z załączonymi do nich paragonami sprzedaży dla paliwa stałego ekogroszek za okres od wejścia w życie przepisu tj. 16.04.2022 r. do 7.03.2024 r. o numerach: 88/04/2022 do 124/04/2022, 1.05.2022 do 47.05.2022, 1.06.2022 do 16.06.2022, 1.07.2022 do 20.07.2022, 1.08.2022 do 16.08.2022, 1.09.2022 do 27.09.2022, 4.10.2022 do 28.10.2022 (z wyłączeniem nr 10.10.2022), 1.11.2022 do 36.11.2022, 1.12.2022 do 29.12.2022, 1.01.2023 do 17.01.2023, 1.02.2023 do 43.02.2023, 1.03.2023 do 58.03.2023, 1.04.2023 do 35.04.2023, 1.05.2023 do 10.05.2023, 1.06.2023 do 5.06.2023, 1.07.2023 do 11.07.2023, 1.08.2023 do 8.08.2023, 1.09.2023 do 11.09.2023, 1.10.2023 do 18.10.2023, 1.11.2023 do 27.11.2023, 1.12.2023 do 32.12.2023, 1.01.2024 do 30.01.2024, 1.02.2024 do 40.02.2024, 1.03.2024 do 7.03.2024 oraz świadectwami jakości paliw stałych o nr: 88/04/2022 do 124/04/2022, 1.05.2022 do 47.05.2022, 1.06.2022 do 16.06.2022, 1.07.2022 do 20.07.2022, 1.08.2022 do 16.08.2022, 1.09.2022 do 27.09.2022, 1.10.2022 – 5.10.2022; 10.10.2022 do 28.10.2022, 1.11.2022 do 36.11.2022, 1.12.2022 do 29.12.2022, 1.01.2023 do 17.01.2023, 1.02.2023 do 43.02.2023, 1.03.2023 do 58.03.2023, 1.04.2023 do 35.04.2023, 1.05.2023 do 10.05.2023, 1.06.2023 do 5.06.2023, 1.07.2023 do 11.07.2023, 1.08.2023 do 8.08.2023, 1.09.2023 do 11.09.2023, 1.10.2023 do 18.10.2023, 1.11.2023 do 27.11.2023, 1.12.2023 do 32.12.2023, 1.01.2024 do 30.01.2024, 1.02.2024 do 40.02.2024, 1.03.2024 do 7.03.2024.

Strona przedłożyła także ww. świadectwa jakości paliw stałych, co do których organ wydał postanowienie o odmowie przeprowadzenia dowodu w oparciu o art. 78 § 1 Kpa, z uwagi na to, że nie są one przydatne do rozpatrzenia kwestii związanych z wydanym postanowieniem z dnia 24 maja 2024 r. i toczącym się postępowaniem administracyjnym w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13 ust. 12 w związku z art. 13 ust. 13 i 14 ustawy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, analizując przedłożone przez stronę dowody stwierdził, że sporządzone i przekazane nabywcom przez przedsiębiorcę,

oświadczenia o pochodzeniu węgla nie spełniają wymagań zawartych w art. 13 ust. 2 do 5 ustawy, zatem nie mogą stanowić dowodu usunięcia naruszeń prawa w zakresie stwierdzonym w toku kontroli, z uwagi na:

- brak określenia daty wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- brak podpisu przedsiębiorcy składającego oświadczenie albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania.

W treści oświadczeń przedsiębiorca podał informację: „data nabycia węgla”, podczas gdy – ustawowo określony wzór oświadczenia tego elementu nie zawiera. Co więcej, może to wprowadzać nabywcę w błąd, gdyż pojęcie daty nabycia węgla nie jest tożsame z datą wprowadzenia do obrotu lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższe, jest natomiast informacją kluczową zarówno dla odbiorcy, jak i spełnienia celów ustawy.

Pomimo tego, że węgiel w przedmiotowej sprawie pochodzi z Kazachstanu wystawione oświadczenia powinny zawierać również pozostałe informacje wyszczególnione w art. 13 ust. 5 ustawy, w tym wskazane w pkt 7 i 8 - z zaznaczeniem: „nie dotyczy”.

- art. 13 ust. 5 pkt 7 ustawy „określenie regionu wydobycia węgla, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina”;
- art. 13 ust. 5 pkt 8 ustawy „datę nabycia od kopalni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska”;

Na podstawie art. 13 ust. 2 i 3 ustawy strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania oświadczenia o pochodzeniu węgla zawierającego informacje określone w art. 13 ust. 2 do 5 ustawy, czemu - jak wynika z materiału dowodowego - uchybiła w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Organ uznał jednak, iż w przedmiotowej sprawie usunięcie naruszenia prawa mogłoby pozwolić na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, dlatego wydał postanowienie umożliwiające stronie usunięcie nieprawidłowości i przedstawienie organowi dowodów w tym zakresie. Jednakże, jak wyżej wskazano, przedstawione przez stronę oświadczenia o pochodzeniu węgla są sporządzone niezgodnie z art. 13 ust. 2 do 5 ustawy, zatem nie stanowią dowodu usunięcia naruszenia prawa, stąd uprawnione jest stwierdzenie, iż postanowienie organu z dnia 24 maja 2024 r. nie zostało wykonane.

Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 3 Kpa.

W powyższym zakresie organ wskazuje na stanowiska doktryny prawa. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że w przypadku komentowanego przepisu chodzi o „przywrócenie przez stronę stanu zgodnego z prawem” (tak S. Gajewski, Kodeks..., s. 113; A. Wróbel [w:] A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz..., art. 189f, nb 22) bądź „usunięcie skutków naruszenia” (M. Jabłoński [w:] Kodeks..., red. M. Wierzbowski, A. Wiktorowska, art. 189f, nb 14). W nawiązaniu do powyższych stanowisk oscylujących wokół zbieżnej idei w naszej ocenie „usunięcie naruszenia prawa” rozumieć należy jako „usunięcie przyczyny powstania stanu niezgodnego z prawem”, np. uzyskanie stosownego zezwolenia lub koncesji, wycofanie z obrotu sfałszowanej partii żywności czy też przedłożenie prawem wymaganego zabezpieczenia. A. Cebera, J. G. Firlus [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2023, art. 189(f). Organ administracji publicznej może fakultatywnie odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy biorąc pod uwagę całokształt zaistniałych na gruncie danej sprawy okoliczności uzna, że cel, dla którego kara miałaby być nałożona, został spełniony. Organ, w drodze postanowienia, może

wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa. Należy jednocześnie podkreślić, że przez usunięcie naruszenia prawa rozumie się nie tylko przerwanie dalszego naruszania, ale także usunięcie skutków takiego stanu rzeczy. K. Szelałowska [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz do art. 127-269. Tom III, red. M. Karpiuk, P. Krzykowski, A. Skóra, Olsztyn 2021, art. 189(f).

Art. 13 ust. 12 ustawy stanowi, iż przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej. Zgodnie z art. 13. ust. 13 ustawy karę pieniężną, o której mowa w ust. 12 ustawy, nakłada wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w drodze decyzji, do wysokości 10 000 000 zł.

Jak stanowi przepis art. 13 ust. 14 ustawy, przy nakładaniu kary pieniężnej uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, który nie wypełnił obowiązków określonych w ust. 1 lub 2. Organ wziął zatem pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy. Organ uwzględnił także wyżej wskazany zakres stwierdzonych naruszeń oraz fakt, iż strona zrealizowała obowiązki wynikające z ustawy w zakresie transakcji potwierdzonych fakturą, podjęła próbę usunięcia naruszeń prawa – przedstawiając w tym zakresie częściowo poprawną dokumentację. Organ uwzględnił również informacje z dnia 17 maja 2024 r. oraz 3 czerwca 2024 r. – dotyczące wysokości obrotów strony, w tym dot. paliw stałych oraz okoliczność, iż strona należy do grupy małych przedsiębiorców.

W związku z ustaleniami faktycznymi i prawnymi dokonanymi w toku postępowania, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował jak w sentencji i **nałożył karę w wysokości 5.000,00 zł.**

Na podstawie art. 13 ust. 15 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, **w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.** Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz